

låks füddamesse. Lapsed armastasid tedda, ja temma neid, se olli tuttav assi. Temma lastewannemad ei olnud kül mitte rammusad, ei ihho egga hingे polest, waid üks ammu holetusse sisе jänud rahwas, ennamist minast wettind, korristamatta, waesed innimessed ja omma laste kasvatamisse ja õppetamisse polest holetumad füllalt, ja nisuggusi on parrafo! Eestirahwa seas veel paljo leida!

Kuid a ööldud, ni pea fui jut kolist tulli, aias Kustaw pea ülesesse. „Ma pean sulle könnelema,” ütles temma, „mis mind pari näddala eest wägga röniustas. Ühhe waese tüttarlapsel ei olnud pastlaid jalga panna ja piddi mitto páwa kolist koio jáma. Isal olli kül 10 ja 15 kopp. páwas árrajua, ogga tütrele, wastas temma: „„Kust minna need pastlad wóttan? Egga kool kon ei olle, et árrahúppab. Efs fa láhhà siis jáalle, fui pastlad saad. Egga minna koli párrast ei wói wardasse joosta.”“ Laps pididi wait jáma. Ma sain sedda kuulda ja

piddasin waggusi nõu. Ühhel hommikul lug- gesime meie sedda tüki waesest lessest, kes 2 werengit ohvritahha kirsto panni, ja ma ütle- sin párrast: Teid on praego 53 last kous, mis teie arvate, fui iggaüks koppik tooks, kas weike Sare Marri saaks pastlad jalga? „„Se on tössi,”“ filkasid lapsed, „„pár- rast lounat tome.”“ Nenda olli fa. Mön- ned joukamad töid veel 2 ja 3 kopp. ning mul olli 86 kopp. wastowötta. Sedda ol- lid nemmad omma wannematte käest pal- lunud ja sanud. Sedda ma ei unnusta ellades árra. Just sel korral låks siit üks perremees liinna ja ma laskin pastlad tua, mis 25 kopp. maksid. Saalid ka warfi wal- mis tehtud ja 2 tüttarlast wisiid Marri kätte. Oh sedda rómo! Warfi olli Marri kolis. Sedda lapselikto rómo olleksid sa keikide silmist isse piddand nággema! Ügga 61 kopp. on ülejänud, lapsed, kas ostame nende eest saia? küssisin minna. — „„Ei mitte,”“ kost- sid nemmad, „„mis kasso fest saab?”“ — No kas peame sellega waesi d altama? —